Dosarul nr. 2-26152/25
2-25180387-12-2-30122025-1

H O T Ă R Â R E
În numele legii
(Dispozitiv)

08 aprilie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău /sediul Centru/
Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
Judecătorul Diana Tricolici
Grefier Laura Chiriliuc

examinând în ședință de judecată publică acţiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Ion către Melnic Ion privind obligarea dezmințirii afirmațiilor false și defăimătoare pe aceeași pagină/rețea de socializare și în aceleași condiții de vizibilitate și obligarea prezentării scuzelor publice

C O N S T A T Ă :

Argumentele participanților la proces.

1. La data de 29 decembrie 2025, Ceban Ion, reprezentat de avocatul Paniș Alexei a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată către Melnic Ion privind obligarea dezmințirii afirmațiilor false și defăimătoare pe aceeași pagină/rețea de socializare și în aceleași condiții de vizibilitate și obligarea prezentării scuzelor publice.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul Ion Ceban a indicat că, la data de 20 noiembrie 2025, pârâtul Ion Melnic, în calitate de consilier municipal, a publicat pe pagina sa de Facebook o postare prin care este acuzat că, ar fi mințit în legătură cu anumite lucrări de reparație a străzilor din municipiul Chișinău. Ion Ceban susține că, în acea postare, pârâtul a folosit expresii ofensatoare la adresa sa, numindu-l „Mincinosul General Ivan Ceban” și afirmând despre declarațiile și promisiunile sale că ar fi „doar vorbe în vânt”. Postarea pârâtului a fost disponibilă publicului larg pe internet, și putea fi accesată de către toți cei peste 10.000 de urmăritori ai paginii sale, precum și de alți utilizatori ai rețelei Facebook prin distribuire sau recomandări, ceea ce i-a conferit un grad înalt de publicitate. Afirmațiile și apelativele folosite de pârât sunt de natură să lezeze grav onoarea și reputația sa, atribuindu-i comportamente neetice (minciună deliberată) și calificative injurioase în spațiul public.

Reclamantul susține că, nu a făcut niciodată declarațiile care i se atribuie în postarea pârâtului. Concret, reclamantul menționează că, nu a susținut public informațiile despre lucrările de reparație a străzilor pe care pârâtul pretinde că le-ar fi prezentat eronat. Prin

urmare, concluzionează că, acuzația de "minciună" adusă este complet nefondată: pârâtul a răspândit o informație falsă, insinuând că ar fi dezinformat publicul, deși în realitate nu a făcut afirmațiile menționate. Totodată, pârâtul a recurs la insulte directe (precum apelativul „Mincinosul General") și la exprimări jignitoare („doar vorbe în vânt") menite să discrediteze persoana și activitatea sa publică. Aceste etichetări ofensatoare depășesc limitele unei critici acceptabile și au un caracter vădit injurios și defăimător, prejudiciind imaginea publică a sa.

În primul rând, Ceban Ion evidențiază că, nu sunt necesare capacități intelectuale speciale pentru a înțelege că, dacă s-ar deplasa pe străzi reparate, nu trebuie să fie șantiere în lucru și muncitori, asta se subînțelege de la sine, or străzile au fost reparate. Reclamantul susține că, la asemenea concluzie ar putea ajunge chiar și Ion Melnic.

În al doilea rând, reclamantul reiterează că, nu a afirmat niciodată despre faptul că a fost interconectată strada Mircea cel Bătrân cu strada Bucovinei și că ar fi fost reparate străzile Industrială și Mesager.

În raportul de activitate al Primăriei Chișinău pentru perioada 2024 – 2025 s-a indicat că, în scurt timp va fi lansată licitația pentru lucrările la extinderea bd. Mircea cel Bătrân și că străzile Industrială și Mesager sunt în proces de finalizare a proiectării. Nimeni nu și-a atribuit realizări invocate de către Ion Melnic.

Reclamantul relatează că, într-o manieră obraznică Ion Melnic sfidează realitatea și îi atribuie declarații care nu îi aparțin, după care lansează acuzații defăimătoare, care îi lezează reputația, îl califică ca mincinos pentru fapte care au avut loc în imaginația numitului Ion Melnic.

În calitatea sa de Primar General al municipiului Chișinău, reclamantul Ceban Ion reiterează că este o persoană publică, iar afirmațiile denigratoare ale pârâtului au un impact deosebit de nociv asupra reputației sale profesionale. Orice atac nefondat împotriva persoanei, bazate pe minciuni și informații false, aduce atingere reputației profesionale și urmează a fi despăgubit pentru prejudiciul adus reputației profesionale.

Pentru a proteja aceste drepturi încălcate pe cale amiabilă, la data de 24 noiembrie 2025 reclamantul i-a adresat pârâtului o cerere prealabilă (notificare extrajudiciară), prin care i-a solicitat să înlăture de bunăvoie încălcarea, respectiv să șteargă sau să rectifice postarea defăimătoare, să publice o dezmințire a informațiilor false răspândite și să prezinte scuze publice reclamantului. De asemenea, prin cererea prealabilă s-a solicitat pârâtului repararea prejudiciului moral cauzat, conform legii. Notificarea a fost expediată pârâtului în termen legal (la 4 zile de la publicarea afirmațiilor defăimătoare), conform procedurii prealabile obligatorii prevăzute de Legea nr. 64/2010. Cu toate acestea, pârâtul nu a dat curs cererii prealabile în termenul legal de 5 zile, nu a transmis niciun răspuns, iar până în prezent nu a eliminat postarea litigioasă și nu și-a cerut scuze pentru afirmațiile făcute. Astfel, efortul de rezolvare amiabilă a conflictului a eșuat, reclamantul fiind nevoit să se adreseze instanței de judecată, în termen legal de 30 de zile de la expirarea termenului de examinare a cererii prealabile.

În drept, reclamantul își întemeiază pretențiile pe dispozițiile Legii nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, în special art. 7 al acesteia. Reclamantul susține că, postarea făcută de pârât la 20 noiembrie 2025 încalcă toate aceste trei tipologii enumerate

de lege. Pârâtul a difuzat afirmații despre reclamant care nu corespund adevărului, le-a prezentat într-o formă ce le conferă caracter defăimător, și a folosit totodată termeni insultători, permițând identificarea directă a reclamantului ca țintă a acuzațiilor. Astfel, concluzionează că, sunt întrunite condițiile legale ale răspândirii de informații defăimătoare despre fapte și ale injuriei aduse unei persoane.

Referitor la relatările false și defăimătoare evidențiază că, pârâtul a afirmat în mod explicit că reclamantul ar fi "mințit" în legătură cu efectuarea unor lucrări publice (reparația străzilor). Această afirmație implică existența unui fapt concret – și anume că reclamantul ar fi făcut anumite declarații publice neadevărate despre starea lucrărilor de reparație – fapt care în realitate nu a avut loc. Întrucât reclamantul nu a făcut declarațiile invocate, acuzația pârâtului este o relatare falsă, menită să acrediteze ideea că reclamantul își dezinformează conștient cetățenii.

Mai mult, explică faptul că, în raportul de activitate al Primăriei Chișinău pentru perioada 2024 – 2025 s-a indicat că, în scurt timp va fi lansată licitația pentru lucrările la extinderea bd. Mircea cel Bătrân și că străzile Industrială și Mesager sunt în proces de finalizare a proiectării. Nimeni nu și-a atribuit realizări invocate de către numitul Ion Melnic. O asemenea imputare este defăimătoare, întrucât atinge onoarea și prestigiul reclamantului, punându-i la îndoială integritatea și onestitatea profesională. În speță, afirmația pârâtului că Ion Ceban ar fi "mințit" constituie o relatare falsă despre un fapt (deoarece reclamantul nu a făcut afirmația care i se atribuie) și, totodată, o afirmație cu caracter vădit defăimător la adresa sa. Prin urmare, reclamantul susține că este îndreptățit, potrivit legii, să pretindă dezmințirea publică a acestei informații neadevărate și repararea prejudiciului moral suferit.

Judecăți de valoare denigratoare fără bază factuală reprezintă în accepțiunea reclamantului faptul că, pârâtul a folosit sintagma „doar vorbe în vânt" cu referire la declarațiile publice ale sale, sugerând astfel că promisiunile sau afirmațiile sale nu valorează nimic și nu sunt susținute de fapte reale. O asemenea apreciere constituie o judecată de valoare negativă, exprimată într-un mod exagerat și lipsit de orice substrat factologic concret.

În speță, aprecierea „doar vorbe în vânt" este defăimătoare, întrucât transmite publicului ideea că reclamantul nu își respectă angajamentele și își minte comunitatea, fără a oferi vreo dovadă în acest sens. Reclamantul subliniază că pârâtul nu a indicat niciun fapt concret care să justifice o astfel de concluzie depreciativă. Prin urmare, această opinie ofensatoare emisă de pârât, nefiind susținută de fapte adevărate, este ilicită și aduce atingere drepturilor personalității reclamantului.

Injuria (insultă adusă reclamantului) reprezintă: pârâtul l-a apelat pe reclamant în mod direct cu expresia „Mincinosul General Ivan Ceban", recurgând la un joc de cuvinte jignitor (aluzie la funcția de Primar General deținută de reclamant, combinată cu eticheta de "mincinos"). Această formulare constituie fără îndoială o insultă gravă adusă reclamantului în public, având caracter vădit denigrator și ofensator.

În cazul injuriei, legea (art. 7 alin. (7) conferă persoanei lezate dreptul de a solicita scuze publice din partea autorului și repararea prejudiciului moral cauzat. În speță, apelativul „Mincinosul General" atribuit reclamantului reprezintă o expresie profund

insultătoare, care depășește limitele libertății de opinie sau ale criticii politice permise într-o societate democratică. Scopul acestui apelativ este evident acela de a-l ridiculiza și stigmatiza în fața opiniei publice, fără vreo baza factuală, și astfel se circumscrie noțiunii de injurie în sensul legii.

Caracterul ilicit al afirmațiilor pârâtului și încălcarea drepturilor sale constă în faptul că, având în vedere cele de mai sus, rezultă că pârâtul a depășit în mod grav limitele libertății de exprimare, încălcând dreptul său la onoare, demnitate și reputație. Este unanim recunoscut, inclusiv în jurisprudența națională și europeană, că libertatea de exprimare nu este un drept absolut și nu permite defăimarea sau insultarea altor persoane. Nici libertatea de exprimare și nici protejarea onoarei/demnității nu au prioritate absolută una asupra celeilalte, ele trebuind echilibrate în funcție de circumstanțe.

Potrivit art. 32 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, defăimarea și insultarea deliberată a unei persoane nu sunt protejate de libertatea de exprimare. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că reputația persoanei fizice este parte componentă a vieții private, ocrotită de art. 8 al Convenției (cauza Petrenco c. Moldovei, 2010) . În speță, postarea pârâtului – conținând relatări vădit false, acuzații neprobate și invective la adresa reclamantului – reprezintă un abuz de drept din partea pârâtului, nefiind acoperită de dreptul la liberă exprimare. Afirmațiile pârâtului nu au fost făcute cu bună-credință și nici într-o manieră moderată sau satirică acceptabilă, ci în mod tendențios, cu intenția de a discredita și ofensa reclamantul. Prin urmare, se concluzionează că acestea cad sub incidența art. 7 din Legea 64/2010, constituind totodată o faptă ilicită civilă (delict) ce atrage răspunderea civilă delictuală a pârâtului.

3. Astfel, reclamantul Ceban Ion solicită prin prezenta acțiune obligarea pârâtului la dezmințirea publică a informațiilor false și defăimătoare răspândite despre reclamant, prin publicarea, pe aceeași pagină/rețea de socializare (Facebook) și în aceleași condiții de vizibilitate, a unui mesaj de dezmințire care să infirme acuzațiile neadevărate la adresa reclamantului și anume: să declare public, pe pagina sa Facebook, că afirmațiile făcute în postarea din 20 noiembrie 2025: - „*Ivan Ceban și-a prezentat raportul de activitate și a declarat că străzile Mesager, Industrială și Mircea cel Bătrân ar fi fost reparate; Am mers să caut șantierele de lucru-nimic. Nu se repară nicio stradă, nu se vede nicio echipă, nu se face absolut nimic. Și încă ceva: Mircea cel Bătrân nu a fost interconectat cu Bucovinei, așa cum se laudă Ivan. Nici urmă de lucrări, doare vorbe în vânt. Mincinosul General Ivan Ceban continuă să-și atribuie rezultate care nu există, în timp ce orașul rămâne în glod și promisiuni goale. @top fals”* cu privire la Ion Ceban (pretinsa “minciună” legată de reparația străzilor) au fost neîntemeiate și că regretă diseminarea unor informații neverificate; obligarea pârâtului la prezentarea de scuze publice reclamantului Ion Ceban, pe aceeași pagină de Facebook, pentru expresiile injurioase utilizate (în special pentru apelativul jignitor “Mincinosul General”), în vederea restabilirii onoarei și demnității reclamantului. Scuzele publice să fie formulate într-un mesaj clar și vizibil, prin care pârâtul își exprimă regretul pentru folosirea unor termeni ofensatori la adresa reclamantului.

4. La data de 18 februarie 2026, pârâtul Melnic Ion a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Ion și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Pârâtul Melnic Ion a indicat în referința depusă că, are statut de ales local, în sensul art. 2 alin. (1) din Legea privind statutul alesului local, fiind consilier municipal în cadrul Consiliului municipal Chișinău.

Atrage atenția instanței de judecată asupra conținutului textului publicat:

- „Ivan Ceban și-a prezentat raportul de activitate și a declarat că străzile Mesager, Industrială și Mircea cel Bătrân ar fi fost reparate".
- „Am mers să caut șantierele de lucru-nimic. Nu se repară nicio stradă, nu se vede nicio echipă, nu se face absolut nimic".
- „Și încă ceva: Mircea cel Bătrân nu a fost interconectat cu Bucovinei, așa cum se laudă Ivan".
- „Mincinosul General Ivan Ceban continue să-și atribuie rezultate care nu există, în timp ce orașul rămâne în glod și promisiuni goale".

Pârâtul Melnic Ion indică faptul că, textul publicat a fost însoțit de un video cu declarații politice, prin care a încercat să atragă atenția opiniei publice și a locuitorilor municipiului asupra minciunii și manipulării utilizate mișelește de către reclamant. Susține că în videoclipul publicat a relatat indignarea cetățenilor, precum și indignarea sa personală, cu privire la faptul că, în raportul său de realizări, reclamantul a utilizat un antet mare „REZULTATE 2024-2025" și titlul „EXTINDEREA bulevardului Mircea cel Bătrân". Afirmă că, la inspectarea la fața locului, nu a constatat existența niciunui șantier în lucru și nici rezultate privind extinderea bulevardului sau interconectarea cu strada Bucovinei. Evidențiază că, prezintă interes faptul că informațiile făcute publice de către reclamant se contrazic între ele, aspect care scoate în evidență incoerența mesajului și îi accentuează caracterul manipulator al acestuia. Menționează că, această inconsecvență relevă o strategie de inducere în eroare a publicului, prin prezentarea selectivă și denaturată a datelor, astfel încât cititorii să fie orientați către o anumită concluzie, fără a beneficia de o expunere clară, completă și echilibrată a tuturor informațiilor relevante. Evidențiază că, în acest caz, mesajul are scopul de a induce în eroare cetățenii care citesc și reprezintă o denaturare intenționată a realității, prin utilizarea unor antete și titluri mari și sugestive, în timp ce informațiile esențiale sau clarificările sunt prezentate cu text mărunt, la final, fiind astfel mult mai puțin vizibile decât titlurile și antetele respective.

În aceeași ordine de idei, pârâtul menționează că Primăria municipiului Chișinău a anunțat lansarea licitației internaționale pentru lucrările de extindere a bulevardului Mircea cel Bătrân abia la data de 12 ianuarie 2026, adică la 53 de zile de la publicarea postării pe Facebook sus-menționate. În continuare relatează că, această cronologie demonstrează că, la momentul prezentării publice drept „REZULTATE 2024-2025", proiectul se afla într-o etapă incipientă, fără procedură de achiziție lansată și fără lucrări efectiv demarate. În aceste condiții, susține că, includerea „EXTINDEREA bulevardului Mircea cel Bătrân" la capitolul „REZULTATE 2024-2025" este prematură și creează în mod evident o percepție eronată în rândul cetățenilor, inducând în eroare opinia publică prin prezentarea unei intenții sau etape preliminare drept realizare efectivă.

Mai mult, explică faptul că, mesajul „REZULTATE 2024-2025” și titlul „EXTINDEREA bulevardului Mircea cel Bătrân”, menționat în prezentarea reclamantului, reapare și în Buletinul informativ al primăriei Chișinău, în ziarul CHIȘINĂU cu același titlu foarte mare „REZULTATE 2024-2025” și text mare „EXTINDEREA bulevardului Mircea cel Bătrân”, care la rândul său este un ziar printat din bani publici și are scopul de a asigura transparența decizională a cheltuielilor publice, conform Deciziei Consiliului Municipal Chișinău nr. 4/1 din 17.05.2022. Concluzionează că, aceasta ne confirmă încă odată că acest mesaj manipulator, care, potrivit dicționarului explicativ, presupune inducerea în eroare prin denaturarea intenționată a adevărului, are o tentă de campanie informațională și este o acțiune bine gândită și planificată din timp, ceea ce reconfirmă încă odată că acțiunile reclamantului au fost mincinoase. Afirmația făcută, este o relatare neadevărată, făcută, de obicei, cu scopul de a înșela: denaturare intenționată a adevărului, neadevăr, pentru că a avut din start scopul de a înșela cetățenii printr-o campanie de comunicare intenționat manipulatorie și mincinoasă, și anume din acest motiv a folosit calificativul „Mincinosul General Ivan Ceban.”

Reieșind din cele menționate, pârâtul susține că orice observator independent, în urma realizării unei cercetării directe, complete și multiaspectuale, în mod indubitabil va constata netemeinicia alegațiilor invocate de către reclamant.

Având în vedere circumstanțele relatate, pârâtul reiterează faptul că, în calitate de consilier municipal, a realizat o postare informativă, a cărei conținut este preluat din surse oficiale, pe care a însoțit-o cu un video informativ, menită să atragă atenția societății asupra manipulărilor și acținiilor mincinoase din cadrul APL Chișinău, care de altfel sunt ascunse, societății fiindu-i prezentată imaginea unei administrații de succes, în realitate proiectele care sunt prezentate cu mare fast, nici nu au intrat în procedura de licitație publică.

Referitor la video postat, pârâtul menționează că, aceasta reprezintă o declarație politică, o atenționare a cetățenilor despre manipularea exercitată de către aceste materiale de comunicare, exprimată în exercitarea mandatului de consilier municipal, pentru care, potrivit legii nr. 768 din 02.02.2000 privind statutul alesului local, nu poate fi tras la răspundere, or art. 9 prevede că „Alesul local nu poate fi supus persecuțiilor sau tras la răspundere contravențională sau penală pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului”.

De asemenea, pârâtul evidențiază că, din motiv că reclamant în prezenta cauză este Ion Ceban, accentuează și faptul că, postarea contestată de ultimul se referă exclusiv la: - o persoană publică; -o minciună și manipulare a opiniei publice; - gestionarea banului public, prin urmare, reclamarea în instanță de către Ion Ceban (persoana fizică) este neîntemeiată, întrucât postarea publicată nu-l vizează în nici un mod.

Mai mult ca atât, în contextul pretențiilor formulate de reclamantul Ion Ceban, pârâtul evidențiază că, urmează a se ține cont de faptul că acesta este primar general al municipiului Chișinău, deci demnitar public, care poate fi criticat și care trebuie să manifeste reziliență sporită față de respectivele critici. Din aceste considerente, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

5. Audiind explicațiile participanților la proces, examinând probele administrate întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate, și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale, instanța de judecată respinge cererea de chemare în judecată din considerentele ce vor fi expuse.
6. În conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
7. În ședința de judecată s-a constatat că prin prezenta acțiune reclamantul Ceban Ion invocă lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale prin afirmațiile pârâtului expuse în postarea sa de pe pagina Facebook, la data de 20 noiembrie 2025, în care a declarat: - „*Ivan Ceban și-a prezentat raportul de activitate și a declarat că străzile Mesager, Industrială și Mircea cel Bătrân ar fi fost reparate; Am mers să caut șantierele de lucru-nimic. Nu se repară nicio stradă, nu se vede nicio echipă, nu se face absolut nimic. Și încă ceva: Mircea cel Bătrân nu a fost interconectat cu Bucovinei, așa cum se laudă Ivan. Nici urmă de lucrări, doare vorbe în vânt. Mincinosul General Ivan Ceban continuă să-și atribuie rezultate care nu există, în timp ce orașul rămâne în glod și promisiuni goale. @top fals”.*
8. Reclamantul a susținut că, în acea postare, pârâtul a folosit expresii ofensatoare la adresa sa, numindu-l „Mincinosul General Ivan Ceban” și afirmând despre declarațiile și promisiunile sale că ar fi „doar vorbe în vânt”. Reprezentantul reclamantului a menționat că, postarea pârâtului a fost disponibilă publicului larg pe internet, și putea fi accesată de către toți cei peste 10.000 de urmăritori ai paginii sale, precum și de alți utilizatori ai rețelei Facebook prin distribuire sau recomandări, ceea ce i-a conferit un grad înalt de publicitate. De asemenea s-a evidențiat asupra faptului că, afirmațiile și apelativele folosite de pârât sunt de natură să lezeze grav onoarea și reputația reclamantului, atribuindu-i comportamente neetice (minciună deliberată) și calificative injurioase în spațiul public. Totodată, reclamantul a menționat că, pârâtul a recurs la insulte directe (precum apelativul peiorativ „Mincinosul General”) și la exprimări jignitoare („doar vorbe în vânt”) menite să discrediteze persoana și activitatea sa publică. Astfel, a concluzionat că, aceste etichetări ofensatoare depășesc limitele unei critici acceptabile și au un caracter vădit injurios și defăimător, prejudiciind imaginea publică a sa.
9. Instanța de judecată constată că, în conformitate cu art. 15 alin. (1), (2) din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, pe 27 noiembrie 2025 reclamantul a solicitat pârâtului printr-o cerere prealabilă, înlăturarea de bunăvoie a încălcării, și anume să șteargă sau să rectifice postarea defăimătoare, să publice o dezmințire a informațiilor false răspândite și să prezinte scuze publice reclamantului. De asemenea, prin cererea prealabilă s-a solicitat pârâtului repararea prejudiciului moral cauzat, conform legii.

10. Cererea prealabilă a fost recepționată de către pârât prin intermediul poștei electronice, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns.
11. Totodată, potrivit art. 17 alin. (1) din aceiași lege, cererea de chemare în judecată cu privire la defăimare poate fi depusă în termen de 30 de zile, acest termen curge de la: b) data expirării termenului pentru examinarea cererii prealabile.
12. În atare ordine de idei, cu referire la circumstanțele speței instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată a fost depusă în termen.
13. Instanța reține că art.1 alin.(1) a Legii cu privire la libertatea de exprimare, definește scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.
14. Potrivit art.2 din Legea nr.64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii:

Defăimare – răspândire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei;

informaţie– orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine;

judecată de valoare – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit;

injurie – exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenţionat persoana şi care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică.

15. Ținând cont de pretențiile înaintate de reclamant în faţa instanţei şi circumstanţele elucidate în ședințele de judecată, instanţa reține prevederile art. 32 alin. (1) şi (2) din Constituţia Republicii Moldova, potrivit căruia oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.
16. În același context, art. 3 alin.(1) al Legii nr.64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, prevede că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei.
17. Pe de altă parte, în art. 7 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare se arată că, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.
18. În conformitate cu art. 24 alin. (1) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pârâtul a răspândit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau; d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat. Aliniatul (2) din același articol prevede că pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspândirii informaţiei, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin

acţiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspândită este de interes public. Iar alin. (3) În cazurile ce vizează restrângerea libertăţii de exprimare, refuzul pârâtului de a dezvălui un secret profesional sau sursa de informare nu constituie temei suficient pentru admiterea acţiunii.

19. În acest context, instanța de judecată urmează a stabili dacă susținerile reclamantului privind încălcarea dreptului la reputație, onoare și demnitate sunt întemeiate, deoarece natura defăimătoare al informațiilor nu se prezumă, acest fapt trebuie de dovedit conform art.24 din Legea cu privire la libertatea de exprimare.
20. În aceeași ordine de idei, instanța evidențiază că prevederile legale citate supra, trebuie interpretate şi aplicate în concordanţă cu jurisprudenţa Curţii Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere că libertatea de exprimare este garantată prin art. 10 din Convenţia Europeană, care prin paragraful al doilea permite statelor să aducă anumite limitări acestei libertăţi, cu condiţia să respecte cerinţele prevăzute de Convenţie pentru valabilitatea lor.
21. Astfel, fiind statuat că, exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrîngeri sau sancţiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (…) protecţia reputaţiei sau a drepturilor altora(...).
22. Pentru a fi convențională, ingerința în libertatea de exprimare trebuie să îndeplinească trei condiții cumulative prevăzute de paragraful 2 al art.10 CEDO, şi anume: i) măsura să fie prevăzută de lege; ii) să urmărească unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2; iii) şi să fie necesară într-o societate democratică pentru atingerea lor.
23. Cu referire la prima condiție ca măsura să fie prevăzută de lege, instanța reține prevederile art.3 alin.(1), (2) şi (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23 aprilie 2010, care prevăd condițiile și temeiurile de limitare a libertății de exprimare. Iar, în privința condiției ca măsura să urmărească unul din scopurile legitime, instanța reține că unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2 al art.10 din Convenție, este protecția reputației altora.
24. Respectiv, odată ce s-a constatat cu certitudine că măsura de limitare a libertății de exprimare este prevăzută de lege și a urmărit un scop legitim, în continuare urmează a fi examinată cea de a treia condiție și anume, dacă există un just echilibru între, pe de o parte, protecția dreptului consacrat de articolul 10 CEDO şi, pe de altă parte, aceea a dreptului reclamantului la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, care, ca elemente al vieții private, sunt garantate de art.8 al Convenției.
25. Este de menționat că, determinând distincția clară între informații, denumite fapte, şi opinii, denumite judecăți de valoare, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a remarcat că existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil de a fi dovedit.
26. În ce privește dreptul la reputație, instanța de judecată are în vedere că acesta face parte din drepturile personalităţii, drepturi ce ocupă poziţia centrală în cadrul drepturilor personale nepatrimoniale aparţinând persoanelor fizice. Totodată, se reține

că graniţa dintre onoare şi reputaţie este destul de greu de stabilit, ele putând fi considerate două faţete ale dreptului la demnitate, onoarea fiind un sentiment complex, determinat de percepţia pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputaţia înseamnă felul în care o persoană este apreciată în societate, percepţie ce poate să varieze de la o persoană la alta, cu menţiunea că reputaţia nu este înnăscută, ci este, de cele mai multe ori, dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în viaţa privată sau în cea socială.

27. Prin urmare, orice atingere adusă demnităţii omului şi implicit, reputaţiei sale, îl expune pe acesta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relaţiilor sociale.
28. Pe de altă parte, instanța are în vedere că libertatea de exprimare (invocată de către pârât în apărarea sa) este fundamentul esenţial al unei societăți democratice, iar sub aspectul exerciţiului dreptului la liberă exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că aceasta cuprinde dreptul de a avea şi de a-şi exprima opinia, dar şi dreptul la informare. Totuși, libertatea de exprimare nu constituie însă o libertate absolută, iar exerciţiul acestei libertăţi este supus unor restrângeri și limitări.
29. În primul rând, în ceea ce privește contextul postării pârâtului, instanța reține că aceasta a fost generată de necesitatea de a da curs unui interes general. Necesitatea de informare a publicului transpare din modalitatea în care este concepută postarea în cauză. După cum s-a constatat, postarea plasată de pârât a fost cu titlu informativ, a cărui conținut este preluat din surse oficiale, pe care a însoțit-o cu un video informativ, menită să atragă atenția societății.
30. În al doilea rând, verificând caracterul pretins defăimător al expunerilor pârâtului, instanța constată că ultimul a expus constatări preluate din surse oficiale.
31. În al treilea rând, sub aspectul raportului dintre fapte și judecăți de valoare, instanța are în vedere faptul că instanța de contencios a drepturilor omului (CtEDO) a distins în mod constant, în jurisprudența sa, între fapte și judecăți de valoare, arătând că fapta de a acuza o anumită persoană implică obligația de a furniza o bază factuală suficientă. În privința celor din urmă, CtEDO a stabilit că o judecată de valoare se poate dovedi excesivă dacă este lipsită total de o bază factuală.
32. În acest sens, instanța de judecată reține că pârâtul nu a acționat cu rea-credință, prin a-și expune opinia vis-a-vis de un subiect, mesajul fiind bazat pe dreptul la libera exprimare, garant și de art. 32 alin. (1) şi (2) din Constituţia Republicii Moldova.
33. La rândul lor, judecățile de valoare nu depășesc limitele criticilor acceptabile în temeiul art. 10 CEDO, instanța reținând că nu sunt lipsite total de o bază reală. Instanța de judecată are în vedere, de asemenea, faptul că libertatea jurnalistică cuprinde și posibila recurgere la o anumită doză de exagerare, ba chiar de provocare. Jurisprudența CtEDO este în sensul că libertatea de exprimare acoperă nu numai informațiile și ideile care sunt primite favorabil sau care sunt considerate inofensive sau indiferente, ci și pe acelea care ofensează, șochează sau îngrijorează statul sau un anumit segment al populației.
34. Din contextul afirmațiilor, având natura judecăților de valoare se poate aprecia că unele aserțiuni ar deranja, însă instanța apreciază că pârâtul nu a depășit doza de

exagerare și de provocare admisibilă, prin expunerea opiniei raportată la subiectul cu privire la faptul că, în raportul de realizări al reclamantului, ultimul a utilizat un antet mare „REZULTATE 2024-2025” și titlul „EXTINDEREA bulevardului Mircea cel Bătrân”, rezultate care de fapt la acel moment nu erau realizate.

35. Instanța consideră drept acceptabilă limbajul folosit de pârât, fiind menit să stârnească interesul ascultătorilor. Or, pârâtul a explicat că anume din considerentul că reclamantul și-a atribuit acțiuni nerealizate, a folosit calificativul „Mincinosul General Ivan Ceban.” Respectiv, în speță, nu se poate reține caracterul defăimător al afirmațiilor. Este esențial ca limbajul utilizat să nu fie subordonat unicului scop de a insulta. Apelativul „Mincinosul General Ivan Ceban” folosit de pârât nu este de natură, prin el însuși, să prejudicieze imaginea reclamantului câtă vreme faptele și actele sunt cele care caracterizează imaginea publică a unei persoane. Criteriile în baza cărora se apreciază onoarea, demnitatea, reputația unei persoane publice cum este și reclamantul, sunt altele decât cuvintele utilizate de pârât în postarea publicată, neputându-se considera că realizările și atributele ce i se cuvin ar fi știrbite ca o consecință a afirmațiilor pârâtului.
36. Prin urmare, expunerile pârâtului sunt elemente de fapt care au stat la baza constatării instanței în sensul că afirmațiile în litigiu nu au depășit limitele libertății de exprimare.
37. Or, după cum s-a subliniat anterior, relevant sub acest aspect este ca persoana în cauză să acționeze cu bună-credință, or în jurisprudența CtEDO s-a statuat că atitudinea subiectivă a celui ce face afirmația este elementul determinat al aprecierii comportamentului său (Cumpana și Mazare vs România) și că exprimarea făcută la emoție și indignare comportă mai multă persivitate (De Haes și Gijsels vs Belgia).
38. Mai mult, instanța reține că reclamantul, în calitatea sa de persoană publică, funcție deținută în mod continuu prin exercitarea unor demnități publice și activități politice este supus unui standard mai ridicat de toleranță față de critică.
39. Afirmația reprezentantului reclamantului precum că prin prezenta acțiune reclamantul a acționat ca persoană fizică și nu în calitate de Primar General al mun. Chișinău, este contradictorie cu relatările expuse. Or, pârâtul în postarea făcută, s-a expus referitor la acțiunile întreprinse de Ceban Ion, reieșind din acțiunile, atribuțiile ultimului în calitate de Primar General al mun. Chișinău. De altfel, după cum rezultă din actele cauzei cererea prealabilă a fost expediată pârâtului, de către consiliera în Cabinetul Primarului General.

Prin urmare, afirmațiile pârâtului nu țin de sfera vieții private protejate, ci de activitatea publică, fiind, prin natura lor, de interes legitim pentru societate.

40. În această ordine de idei, instanța nu va reține susținerile reclamantului referitoare la caracterul pretins defăimător al afirmațiilor. De altfel, instanța observă caracterul contradictoriu al poziției procesuale adoptate. Pe de o parte, acesta invocă existența unor afirmații factuale false, iar pe de altă parte contestă judecățile de valoare ca fiind lipsite de substrat factologic. Or, o asemenea abordare nu este compatibilă cu exigențele probatorii impuse de lege, întrucât reclamantul nu a demonstrat în mod concret nici falsitatea afirmațiilor și nici inexistența bazei factuale a opiniilor exprimate.

41. Totodată, instanța constată că afirmațiile contestate se bazează pe informații accesibile publicului. În aceste condiții, acestea pot fi calificate drept fapte ca fiind ușor verificabile din surse deschise, nefiind necesară o probă suplimentară în sensul art. 123 din Codul de procedură civilă.
42. În consecință, instanța conchide că afirmațiile contestate constituie, în principal, judecăți de valoare, întemeiate pe un substrat factologic suficient. Totodată, se reține că reclamantul are calitatea de persoană publică, fiind, prin urmare, expus unui grad sporit de critică, iar interesul public privind informarea asupra subiectului analizat este unul major.
43. În aceste condiții, instanța apreciază că nu sunt întrunite elementele răspunderii civile pentru defăimare, respectiv nu sunt temeiuri pentru a admite cererea reclamantului privind obligarea pârâtului de a dezminți afirmațiile pretins false și defăimătoare publicate pe pagina sa de Facebook la data de 20 noiembrie 2025, pe aceeași pagină/rețea de socializare și în aceleași condiții de vizibilitate, precum și obligarea prezentării scuzelor publice.
44. Din aceste considerente, instanța a ajuns la concluzia respingerii ca neîntemeiată a acţiunii civile intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Ion către Melnic Ion privind obligarea dezmințirii afirmațiilor false și defăimătoare pe aceeași pagină/rețea de socializare și în aceleași condiții de vizibilitate și obligarea prezentării scuzelor publice.
45. În conformitate cu art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge ca neîntemeiată acţiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Ion către Melnic Ion privind obligarea dezmințirii afirmațiilor false și defăimătoare pe aceeași pagină/rețea de socializare și în aceleași condiții de vizibilitate și obligarea prezentării scuzelor publice.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/.

Președintele ședinței,
Judecătorul Diana Tricolici